

Sygn. akt II Ca 562/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, 31 sierpnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Alina Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko P. D. (D.)

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni

z dnia 3 listopada 2022 r.

sygn. akt I C 485/21

odrzuca apelację w zakresie dotyczącym punktu 1. wyroku;

w pozostałym zakresie apelację oddala;

zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej kwotę 900 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia o kosztach procesu do dnia zapłaty.

Alina Szymanowska

UZASADNIENIE

dotyczące punktu 1. wyroku z dnia 31 sierpnia 2023 r.

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 11 grudnia 2020 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od P. D. kwoty 5.715,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Postanowieniem z dnia 2 marca 2021 r. postępowanie zostało umorzone.

Następnie, w dniu 24 maja 2021 r. powód wniósł pozew do Sądu Rejonowego w Gnieźnie, żądając zasądzenia na jego rzecz od P. D. kwoty 5.715,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Gnieźnie w wyroku z dnia 3 listopada 2022 r.:

- **w punkcie 1.** umorzył postępowanie co do kwoty 1.000 zł,
- **w punkcie 2.** zasądził od pozwanego P. D. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 4.715,13 zł (cztery tysiące siedemset piętnaście złotych trzynaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty:
 - 500 zł od dnia 11 grudnia 2020 roku do dnia 12 października 2021 roku,
 - 500 zł od dnia 11 grudnia 2020 roku do dnia 12 stycznia 2022 roku,
 - 4.715,13 zł od dnia 11 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty,
- **w punkcie 3.** zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. W apelacji z dnia 18 stycznia 2023 r. wskazano, że pozwany zaskarża wyrok w całości. Wobec treści apelacji i wskazanego w niej zakresu zaskarżenia, w wyniku zarządzenia z dnia 9 maja 2023 r. wezwano pełnomocnika pozwanego do uzupełnienia braków złożonej apelacji i podania, czy pozwany kwestionuje również orzeczenie w przedmiocie umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu przez powoda zawarte w punkcie 1 wyroku – w terminie 7 dni pod rygorem przyjęcia w razie braku odpowiedzi, że pozwany zaskarża wyrok w całości, również w zakresie punktu 1. wyroku.

W piśmie z dnia 1 czerwca 2023 r. pełnomocnik pozwanego wskazał, że zaskarża wyrok w całości również w zakresie punktu 1.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego podlegała odrzuceniu w zakresie dotyczącym orzeczenia w przedmiocie umorzenia postępowania co do kwoty 1.000 zł, zawartego w punkcie 1. wyroku z dnia 3 listopada 2022 r.

Trzeba wskazać, że o rodzaju i dopuszczalności środka odwoławczego decyduje przedmiot rozstrzygnięcia, a nie forma orzeczenia. Z treści art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 367 k.p.c. wynika, że środkiem odwoławczym od postanowienia w przedmiocie częściowego umorzenia postępowania zawartego w wyroku jest zażalenie, które winno być wniesione z zachowaniem reguł procesowych, które wiążą się z tym środkiem. Nie budzi zatem wątpliwości, że stronie przysługuje zażalenie na orzeczenie w przedmiocie częściowego umorzenia postępowania zawarte w wyroku w przypadku zaskarżenia przez tę stronę wyroku apelacją w części rozstrzygającej sprawę merytorycznie (zob. m.in. uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z 6 marca 1972 r., III CZP 27/71, OSNC 1973, nr 1, poz. 1; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 czerwca 1976 r., II CZ 23/76, OSNC 1977, nr 3, poz. 51 oraz uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 26 lutego 1968 r. III PZP 44/67, OSNCiP 1968, z. 8-9, poz. 130) – tak uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013 r. sygn. akt III Czp 103/12.

Według art. 394 § 2 k.p.c., termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od dnia doręczenia i liczy się od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Skoro odpis orzeczenia z dnia 3 listopada 2022 r. wraz z uzasadnieniem został skutecznie doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 5 stycznia 2023 r., to termin do złożenia zażalenia na punkt 1. postanowienia upływał w dniu 12 stycznia 2023 r. Środek odwoławczy złożony przez pozwanego tj. apelacja datowana na 18 stycznia 2023 r., nie jest środkiem odpowiednim zważywszy na treść rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1. wyroku nadto został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 19 stycznia 2023 r. a zatem po upływie terminu do złożenia zażalenia.

Zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie. Przepis ten z uwagi na treść art. 397 § 3 k.p.c. znajduje zastosowanie również w postępowaniu zażaleniowym.

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione było odrzucenie wniesionej przez pozwanego apelacji jako niedopuszczalnej w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1. wyroku na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

Alina Szymanowska